

Sgt. V. 197. Korie France.
H.Q. V.R.A.F. (Inspectorate)
M.E.F.

2.10.44.

Draga mi žena.

Najprej sprejmi najiskrenejše pozdrave in gorče poljublje na
moje lepe uste, ljuba žena vedi da jant se imam prau in
sem pri dobrem zdraviju, enakor upam i ot lebe in Mame.

Viš ljuba žena, danes imam gluh punih dvajset štiri
let, jutri grem se v dvajset peto leto, i ko pomislim kaj se
nahajam v teh najlepših letih mladosti, prau res da postanem
žalosten, dake ot svojih milih i dragih, dake ot tiste ki jo
tolko ljubim, ot moje ljube ženske.

Mislil teba da sem močen, morda to moje dvajseto
leto bi bo jutri začelo, bo pineslo spremembo, tisto spremen-
bo katero si da želiva, morda bo v temu leto kauidob
tavanje po svetu, in da se bliša dan ko bo sam sa vedno
ostal polno lebe, i polni moje Mame, katera skoraj punih
pet let meni vidla.

Današnji dan ne parnijem ko fant, ampak ko moš
me ljubine ženske, viš žena kolko se je spremenilo v enem
letu, in tako upajmo da v najprej bo pristo do sprememb,
do takih sprememb, da bomo resne veseli, i midva, i naši
Dragi doma.

Željo katero danes imam je da, seli zdau vnu v
naraje svih litji ktere me tolko pričakujejo, i bi danes
mi a me gluh to željo vošijo, to je žena bi nižno vošelo,
sem odobil, in bi se i najlepše zadovolim.

A drugo voščilo bi nisem vedel, ampak bi mi je perlat
z mislimi A Druge Mame, i to se i zadovolim si mislimi naujo.
Morda ni več daleč dan ko bomo lahko midva i
pisala le naše želje naši Mami, i vse kar seje v teh letih
odaljenosti dogajalo s nujenim sinom, i z nujno davno drugo
kierko.

Ja i druge misli i želje mi davno rojijo po glavi, največ-
ja misel si bi ljuba ženka same, bi ljuba mi si vedno pred
očmi, i podnevi i ponoči, i pri delu i počitku, vedno le vidim
ko v neki megli in si mislim sedaj moja ženka to dela,
sedaj počiva, tako da pravi vedno mi si pred očmi, vem
ženka da i tako je tako, saj midva imamo vedno enake mis-
li enake želje, tudi če smo toliko odaljena, ma vidva smo
vedno blizek, nije moči na svetu bi li nas odročila, le smrt,
ma i takrat sli pa naše duše satale i stisle naprej v pot.

Tis ženka v tej samoti i odaljenosti nobena stvar mi neda
veselja, ko le tvoja pisma, v katerih najdem tolažilnih beset
i beset ljubezni, kadar njih citam takrat prav ves da sem
prav pri tebi, i tudi v nočnih urah, ko vse postane mimo
skoti mene, pa mi pridejo pred oči mine preleti duši bi sem
ih polih bele pasau, takrat ženka le vidim, vidim tiste prelepe
travutke ljubezni, nujen sejetanje tistih beset, katere si mi
sejetala ko sem na teli sknel, očetim tiste lepe i katke
poljube bi mi si ih podajala in tistih bi li sem ih vračau.

Vidim tvoje prelepe obličje, tvoje vesne oči, tvoje divsko
telo katero sem stiskau le sli, unto para polih mene in vse
to očetim in vidim, v teh tavnih urah prej ko esajim.
Kerka neli verjen da je to res (avda) ampak ko ljudi

ko ljubi resnično in ko midva ljubiva eden drugega,
ta vse to opusti.

Zenka povej mi to vse res! ne občutiš i li to ko premišláš
name, v nočnih urah, i teli vem da pride vse pred očmi,
in ko to se zgodi, ostaneš žalostna, soure težje po besah,
vse boli, iščeš okoli sebe kar je prej videl v mislih, pa vse
je pravo, vse je pravo, resnica je dalje, litje katero je iskano
je dalje dalje.

Pri vsem tem treba bit močni, treba vedno upat v
bodočnost, ki samo z upanjem in trdno voljo, e vero v
našo ljubezen, bomo vse kar treba še pretrpet, pretrpela, in
prieu bo stan, ko ne bomo samo v mislih vse to gore pepi =
= bomo vidla, ampak takrat ko vse res, takrat vbo to godilo
polek nas, takrat bomo vse to uživala na kar daveš misli-
mo in življenju.

Saj mi li Zenka, občutiš, da boš vedno močna, da
neboš nikoli obupala, da boš vedno ostala verna ko si bla do
daveš tistemu ki ga ljubiš.

V teh dolgih letih ki se poroča, le malo dni smo
pasala skupno, ma zato pa ko pride tisti dan, da se nebo
vš potreba odaljiti, takrat ljuba Zenka bomo pa radomestila, kar
smo sčutila, samo naj nam ljubi Bog obvarva zdravje
pa se bo lešno ljuba moja Zenka.

Murgoj si li Zenka pretrpela, ma voj Franči je da
sto krat toliko, usijer veslja in usijer kar si li moje ljubo
srečeliš. Z tem i teli in Drago Mauro podhranju,

In gorci le poljubim na liste lepe stote, kateri toliko-
krat isem v nočnih urah. Voj do groba žvesti.
Mošiček Franči